

نشست با مدیران مناطق آزاد و ویژه اقتصادی

خودبه خود کارایی سیستم را بالا می برد. علت اینکه کار رده بعدی را سخت می کند این است که من وزیر، من رئیس سازمان و... که پیشنهاد این تصمیم را داده ام، در نظام کارشناسی خودم تصمیم سازی کرده ام و در ادامه به تصویب و تأیید رسیده، علاقه مند نتیجه اش را هم خودم گزارش کنم و چه گزارشی بدهم؟ اینکه مثلاً بگویم آقای رئیس جمهور! تو نمی دانی این طرح حذف ارز ۴۲۰۰ تومانی یا مثلاً افزایش حقوق کارگران چقدر عالی بود. دوست دارم منی که تصمیم سازی کرده ام و از ستاد مصوبه گرفته ام، خودم و آن بخشی را که دوست دارم، روایت کنم، نه همه آن را. به همین جهت آیت الله رئیسی در کنار نظام های ارزیابی و بازرسی مرتب نتایج کف میدان را بررسی می کرد؛ بخشی را در میدان و بخشی هم در جمع هایی که ذی نفعان حوزه مورد نظر بودند.

• از این نمونه هادر آستان قدس هم دارید؟

بله. یکی از مأموریت های مهمی که حضرت آقا در حکم تولیت ایشان در آستان قدس رضوی قید کرده بودند، فراهم کردن زیارت ارزان و افزایش ارتقای کیفیت زیارت برای توده مردم بود. یکی از بحث های ایشان این بود که اقامت در مشهد گران است. بسیاری از مردم توان پرداخت هزینه هتل های مشهد را ندارند یا اصلاً فقیر هستند. لذا پیشنهاد دادند که زائرسرایی را ایجاد کنیم که دیگر شاهد این نباشیم که مردم به دلیل عدم توانایی پرداخت هزینه هتل توی خیابان یا پارک بخوابند. یکی از کارهایی که در همین راستا انجام دادند این بود که اجازه دادند مردم در داخل صحن ها بخوابند. به زائرین پتو داده می شد و می توانستند در صحن ها استراحت کنند؛ چیزی که تا قبل از آن سابقه نداشت. گاهی ایشان شبانه گشت می زد و می دید زائری در خیابان خوابیده. فوراً زنگ می زدند به متولیان حرم که چرا این فرد کنار خیابان است؟ سریع دستور می دادند که بلند شوید بیایید این فرد را به یک زائرسرا ببرید. مگر ما ارزان سرای درست نکرده ایم؟ پس چرا این فرد توی خیابان خوابیده؟

• شما به عنوان کسی که در دو جایگاه و طی چند سال با ایشان محشور بودید، در مورد سفرهای استانی شان برای ما بگویید.

نکته مهم اینکه علاوه بر اینکه خودشان به کف میدان رفت و آمد داشتند، مسئولین رانیز با خودشان همراه می کردند. در سفرهای استانی وزرا همراه رئیس جمهور بودند و به عنوان

نماینده ویژه ایشان به شهرستان ها و روستاها، کارخانه ها و جاهای مختلف می رفتند و با مردم در ارتباط نزدیک قرار می گرفتند. بعضی می گفتند خب این کار چه فایده ای دارد؟ شما می آید مسائل منطقه را می شنوید، ولی بعد چه؟ آیت الله رئیسی این بود که شماهایی که به عنوان مقامات عالی دولت آمدید این مشکلات را دیدید ممکن است در لحظه راهکار نداشته باشید و مسلماً کسی هم انتظار ندارد که الان همه اینها را حل کنید، اگر چه برخی از مسائل هست که در محل، تصمیم گیری و حل می شود، ولی نکته اساسی این است که شما مسائل اصلی را در کف میدان متوجه می شوید و بعد وقتی به هیئت دولت می روید و در آنجا تصمیمی مطرح می شود که هیئت باید تصویب کند، آن موقع خود آگاه یا ناخود آگاه حواستان هست که این تصمیم آن مسئله را حل می کند یا تشدید می کند و لذا باعث می شود که در باره موضوع مطرح شده دقت کنید و درست تصمیم گیری کنید و در نتیجه کارایی تصمیم گیری ستاد در ارتباط با صف افزایش پیدا می کند. این نکته بسیار مهمی بود. آیت الله رئیسی چند جلسه ثابت و همیشگی داشتند. یکی از این جلسات، جلسه هیئت وزیران بود که هفته ای دو بار، یکشنبه ها بعد از ظهر و چهارشنبه ها صبح برگزار می شد. دو تا جلسه هم مربوط به ستاد اقتصادی دولت بود که فقط تیم اقتصادی حضور داشتند و صبح های زود یکشنبه و سه شنبه برگزار می شد. ایشان در این جلسات به شکل منظم و بدون غیبت حاضر می شدند، چون وضعیت معیشت مردم و اوضاع برای شان مهم بود.

• از این مورد مثال هم دارید؟

بله. در جلسات اقتصادی دولت، اولین کاری که می کردند، رصد بود. می گفتند به من بگویید وضعیت اقتصادی کشور چطور است. رصدشان هم همیشه از معیشت مردم شروع می شد. مثلاً قیمت مرغ چند است؟ قیمت برنج چقدر است؟ و... یک سری ارقام مشخص بود که دبیر ستاد اقتصادی دولت قیمت آنها را در قالب پاورپوینت گزارش می داد. گاه پیش می آمد که وقتی ایشان قیمت مثلاً مرغ را اعلام می کردند، حاج آقا می گفتند: «نخیر، اشتباه می کنید.» می گفتیم: «حاج آقا! ما نهاد رسمی اش هستیم.» می گفتند: «دو تا خیابان آن طرف تر دارند مرغ را کیلویی ۸۰ هزار تومان می فروشند. شما چطور می گوئید ۶۳ هزار تومان؟» بعد وزیر کشاورزی می گفت: «خب حاج آقا من چه کار کنم که این وسط دو نفر هم گران فروشی می کنند. ما قیمت کف میدان بار را داریم می گوئیم.» اما ایشان می گفت: «نه، اگر شما

می گوئید قیمت مرغ ۶۳ هزار تومان است، من انتظار دارم که در خیابان های اطراف خودمان هم همین ۶۳ هزار تومان باشد، نه ۸۰ هزار تومان.» یعنی افرادی را می فرستادند که بروند قیمت را در مغازه ها بپرسند. ضمن اینکه این نبود که بخواهند فیلم بازی کنند، رویه همیشگی شان بود. خودشان کف میدان را بررسی می کردند. لذا هیچ کس نمی توانست در تحلیل بازخورد های اتفاقات ایشان را فریب بدهد. ممکن بود تیم اقتصادی در هنگام سیاست گذاری در خصوص یک سیاستی با هم به جمع بندی رسیده و ایشان هم موافقت کرده باشند، ولی در اینکه اثر آن سیاست در کف میدان چیست، هیچ کس نمی توانست ایشان را گول بزند. این یکی از ویژگی های مهم آیت الله رئیسی بود.

• از نگاه مدیریت شان به مردم بگویید.

بله. ویژگی دوم ایشان در مدیریت، موضوع ذی نفعان و ذی نفع پروری بود. ایشان بر اساس آموزه های اسلام مردم را ذی نفع خودشان، دولت و حاکمیت می دانستند. به اعتقاد ایشان در جمهوری اسلامی دولت خادم مردم است. گاهی ما شعار می دهیم که خادم مردم هستیم و در عمل طور دیگری رفتار می کنیم، اما در حقیقت امر این توده مردم هستند که ذی نفع اصلی ما هستند و ما باید حواسمان به این ولی نعمتان باشد. آیت الله رئیسی یک جور بسیار عجیب و غریبی ذوب در مردم بود و این حتی برای امثال منی که از نوجوانی در بسیج و جلسات و هیئت ها و کارهای جهادی و با مردم بودم عجیب بود و می دیدم که فرسنگ ها از منشی واقعی مردمی بودن عقب هستیم و ایشان چقدر عجیب در دل مردم هستند.

با مردم ارتباط بسیار نزدیکی داشتند. بخشی از این ارتباط ها برنامه ریزی شده بود که جلساتی که با دانشگاہیان، ایثارگران، کشاورزان، کارآفرینان و... برگزار می شد از این دست بود. فرضاً هزار نفر در جلسه شرکت می کردند و ده نفر به نمایندگی از آن جمع صحبت می کردند و دو سه نفر هم در جلسه داد و بیداد می کردند که آقای رئیس جمهور! به من تریبون نداده اند. ایشان هم می گفت حرفت را بگو. ایشان چه در سفرها و چه در زمانی که در تهران بودند، به کرات از این جلسات داشتند. اهمیت این بخش از اینکه بینیم در کف میدان چه خبر است، بیشتر است، چون در این بخش می فهمیم که درد اقشار مختلف مردم چیست.

بخش دوم که به نظر من اهمیتش از بخش اول بیشتر بود، تعاملات برنامه ریزی نشده با مردم بود و شاید از نوع اول ارتباطی که عرض کردم خیلی بیشتر اتفاق می افتاد.

گاهی ایشان شبانه گشت می زد و می دید زائری در خیابان خوابیده. فوراً زنگ می زدند به متولیان حرم که چرا این فرد کنار خیابان است؟ سریع دستور می دادند که بلند شوید بیایید این فرد را به یک زائرسرا ببرید. مگر ما ارزان سرای درست نکرده ایم؟ پس چرا این فرد توی خیابان خوابیده؟

رئیس عزیز

ویژه نامه چهلمین روز عروج شهدای خدمت